

שלום דוד ויונתן, מה שלומכם? איזה יופי לראותכם!

אנחנו ברוך ה' בסדר.

כשאנחנו באים לכאן, אנחנו יודעים שנצא עם ידע חדש ומעשי.

אולי לפני שנמשיך נתישב יחד לארוחת ראש חודש, יש היום מרק

עוף עשיר במיוחד.

אני מעדיף לא לאכול, כדי לא להיות בשרי. בהמשך היום אנחנו הולכים לאכול פיצה עם המשפחה.

מתי?

מה זה משנה מתי?

זה משנה בהחלט. אם הם יאכלו את הפיצה רק בערב, כשיעברו יותר מ-6 שעות, אין סיבה שדוד לא יהנה עכשיו מהמרק.

הלכות והליכות - הלכות כשרות, פרק ד' הלכה כו:

עד גיל שלש - אָסוּר לְהַאֲכִיל אֶת הַתִּינוּקוֹת בְּבֶשֶׂר וְחֶלֶב יָחַד, וְכֵן יִשׁ לְהַקְפִּיד שְׁלֹא יִהְיוּ בְּפֹה שְׂיָרֵי חֶלֶב כְּשֵׂאוֹכְלִים בְּשֹׂר וְלֶחֶפֶף, אֲךָ אֵין צָרֶךְ לְהִמָּתִין כָּלֵל בֵּין אֲכִילַת בְּשֹׂר לְחֶלֶב.

המשך ההלכה בעמוד הבא

מגיל שלש עד תשע - יש להמתין בין בשר לחלב כפי המרוח הקבוע בין ארוחת הצהרים (שעל פי רב היא בשרית) לארוחת הערב (שעל פי רב היא חלבית). לדגמה: אם המרוח הוא ארבע שעות, יש להמתין **שעור** זמן זה וכדומה.

מגיל תשע-עשר ואילך - יש להמתין שש שעות (ובכל אופן לא פחות משלש שעות, ולהתקדם בהדרגה לקראת המתנה של שש שעות. רצוי להגיע לזה לפחות עד שנה לפני גיל מצוות).

יש **מחמירים** להרגיל את הילדים להמתין שש שעות מהרגע שהדבר מתאפשר, כל אחד ואחד לפי ענינו.

פעילות: רשמו כאן שמות של לפחות שלושה ילדים בני משפחה שלכם או מכרים, שאתם יודעים מה גילם, וכתבו כמה שעות הם צריכים להמתין בין אכילת בשר לאכילת חלב.

כאן הילדים ירשמו דוגמאות, למשל:

- בן 12 - 6 שעות
- בן תשע - 6 שעות (ואם יש קושי - לפחות 3 שעות)
- בן ארבע - כמו המרווח בין ארוחת צהריים לארוחת ערב
- בן שנתיים - רק לא לאכול יחד

ואם זה היה להיפך, שקודם הייתי אוכל את הפיצה עם המשפחה ואז מגיע לכאן, היה הבדל?

אחרי אכילת מאכלים חלביים צריך להמתין פחות, או אפילו בכלל לא.

הלכות והליכות - הלכות כשרות פרק ד' הלכה כד:

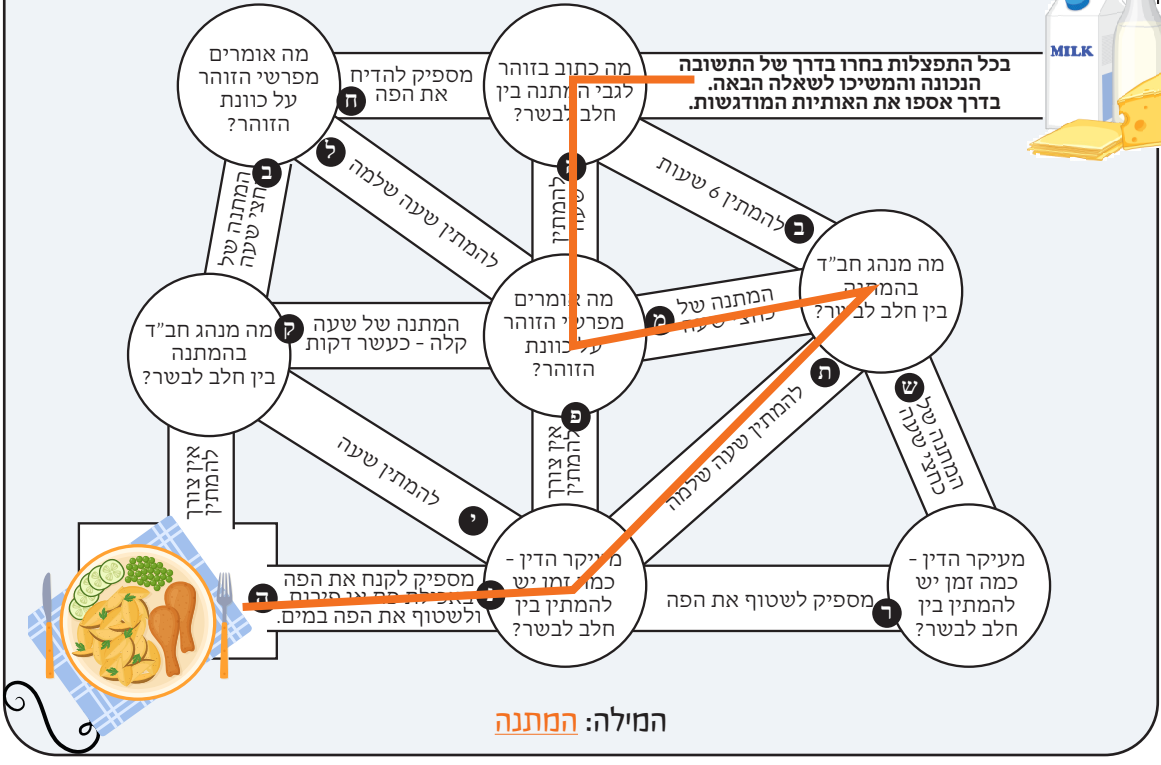
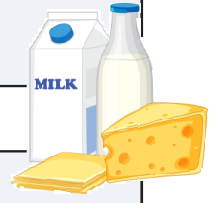
אכל גבינה רפה, **מתר** לאכל אחריה בשר מיד **בסעודה** אחרת, ובלבד שיבדק את ידיו ששום דבר מהגבינה לא נדבק בהן, או ירחצו במים. וגם ינקה שניו וידיה פיו. (סעיף יא)

הערה: באהר נאמר שיש להמתין שעה בין מאכלי חלב לבשר. יש **המפרשים**¹² את דעת האהר, שישעה הפונה זמן מסים וממתנים פחצי שעה.

מנהג חב"ד: להחמיר כפשוטו לשון האהר ולהמתין שעה בין מאכלי חלב לבשר.

מנהג הספרדים: יש **המחמירים** על פי האהר להמתין שעה בין מאכלי חלב לבשר. אך אלו ה**נוהגים** כפי עקר הדין, מתר לאכל בשר מיד אחר גבינה, לאחר שיקנח פיו בפת או בפרות, כלומר: שילעסם היטב ויבלעם, וידיה פיו במים או בשאר משקין, ויעין בידיו שלא דבק בהן שום דבר מהגבינה, ואחר כך מתר לאכל בשר. ולאחר שתית חלב, מעקר הדין די בהדחת הפה בלבד¹³.

אכלתם חלבי. כמה זמן עליכם לחכות עד שתוכלו לאכול בשרי? התחילו מנקודת ההתחלה החלבית, והתקדמו לכיוון הצלחת הברשית. שימו לב לעבור רק דרך התשובות הנכונות. בדרך - איספו את האותיות והרכיבו מהן מילה.

המילה: המתנה

זה נכון מה שיונתן אמר, אבל אחרי אכילת פיצה זה יותר מורכב, כי בפיצה יש גבינה צהובה, העשויה להיחשב כ'גבינה קשה'.

מה זה גבינה קשה?

גבינה קשה היא גבינה שהכינו אותה במשך שעה חודשים, ויש לה הלכה מיוחדת, היא לא כמו שאר מאכלי החלב שהם קלים יותר:

הלכות והליכות - הלכות כשרות פרק ד' הלכה כה:

גְּבִינָה קָשָׁה, דְּהֵינּוּ גְּבִינָה שֶׁהִתְיַשְׁנָה שְׁשָׁה חֳדָשִׁים¹⁴, צְרִיף לְהִמָּתִין אַחֲרֶיהָ שֵׁשׁ שָׁעוֹת כְּדִי לְאָכַל בְּשָׂר. (סעיף יא)

האם את הגבינה הצהובה של הפיצה, וגם מה שמוכרים בחנויות שאנחנו מכינים מזה טוסטים - הכינו במשך ששה חודשים? זה נשמע ממש הרבה זמן...

למעשה, הדעות חלוקות בעניין הזה, ולכן כל אחד ישאל את הרב שלו כיצד לנהוג בפועל בעניין של גבינה צהובה, האם מספיק לחכות שעה או שיש צורך לחכות 6 שעות.

הלכות והליכות - הלכות כשרות פרק ד' הלכה כ"ה - הערות:

<p>מנהג הספרדים בגבינה קשה: יש הסבורים שדינה כגבינה רכה ואין צורך להמתין כלל, ויש הנוהגים להמתין לאחר גבינה קשה שעה שלמה. ויש שכתבו כי הדבר תלוי כמה זמן עמדה הגבינה בהכנתה: אם ששה חודשים - מחכים שש שעות, אם חמשה - חמש שעות, וכן הלאה; פנגד כל חודש - שעה אחרת.¹⁶</p>	<p>הלכה למעשה: נחלקו הדעות¹⁵ לענין גבינה צהובה המצויה פיום, האם דינה כגבינה הקשה של פעם שיש להמתין פשוט שעות או שאין צורך. ולמעשה קיימים מנהגים שונים בדבר, וכל אחד ישאל את רבו בהלכה כיצד עליו לנהוג בפועל.</p>
--	--

למה בעצם אסור לאכול בשר וחלב ביחד? מה העניין בזה?
הרי שניהם מאכלים כשרים לחלוטין...

זו שאלה מצויינת. יש לזה כל מיני הסברים מעניינים, על פי הקבלה ותורת הסוד. אך ההסבר הפשוט ביותר הוא שאנו עושים זאת כי כך ציווה ה'! אלו אחד מהחוקים בתורה, מצוות שאיננו מבינים בשכל, אך מקיימים אותם בהקפדה, אך ורק כי כך רצה ה'.

את כל המצוות אנחנו מקיימים כי כך ציווה ה', וגם כשקשה לחכות לחלבי, אנחנו עושים את זה למרות שלא מבינים. אבל ממש מעניין אותי הטעם הפנימי של המצווה. תוכל לתת לנו טעימה מההסבר?

ביקשת.. קיבלת!

הרמב"ם מסביר שעובדי האלילים היו נוהגים להקריב לאליליהם תבשיל של בשר בחלב, והאיסור הזה נועד להרחיק אותנו מעבודה זרה. מפרשים אחרים מסבירים שהמצוה הזו נועדה להרחיק אותנו מאכזריות של בישול הגדי. ספר החינוך מסביר שיש כאן עניין בריאותי, של נזק לגוף העלול להיגרם מאכילת בשר וחלב יחד. הזוהר נותן את הטעם הפנימי שעל פיו הבשר מסמל את כוחות הדין והגבורה, והחלב מסמל את הטוב והחסד, וערבוב שלהם עלול לגרום להחלשה של השפעת הטוב והחסד האלו. עלינו.

מה המקור של האיסור הזה בתורה?

בואו נקרא יחד את ההלכה:

הלכות והליכות - הלכות כשרות, פרק ד', הלכה ה':

בַּתּוֹרָה נֶאֱמַר שְׁלֹשׁ פְּעָמִים 'לֹא תִבְשַׁל גְּדֵי בַחֲלֵב אִמּוֹ' (שְׁמוֹת כג, יט; שְׁמוֹת לד, כו; דְּבָרִים יד, כא). מִכֶּן לְמַדוּ חֻקֵּינוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה שְׁיִישׁ שְׁלֹשָׁה אֲסוּרִים מִן הַתּוֹרָה: אֲסוּר לְבַשֵּׁל בְּשָׂר וְחָלֵב יַחַד; וְכִשְׁנֹתֵיבְשָׁלוּ יַחַד - אֲסוּר לְאָכַל אֶת הַתִּבְשִׁיל; וְכֵן אֲסוּר לְהַנּוֹת מֵהַתִּבְשִׁיל.

אותם מילים בדיוק נאמרו בתורה שלוש פעמים?

- ממש ככה, וזה לא סתם! ולכל מילה בתורה יש משמעות. גם כאן - החזרתיות מלמדת אותנו שיש שלושה איסורים בקשר לעירוב של בשר בחלב:
1. אסור לבשל אותם יחד.
 2. אסור לאכול את התבשיל.
 3. אסור להנות מהתבשיל בשום אופן שהוא.

מה הכוונה - "להנות מהתבשיל"?

שאלה מצויינת. להנות ממנו - הכוונה היא לעשות בו כל שימוש שיביא תועלת כלשהי.

